

Publicerad 2010-12-22 15:20 av georgevillintedö

på köksbordet låg hans älskade, luktlös

ur mustaschen springer spjut
ångande varm luft bildar rökklot
han försöker absorbera mina
spruckna läppar, allt som vrider sig ur hans
mun påminner om Alamos skenhelighet
svallande hjälmar av hår och gloria;
det rytmiska stötandet
knastrar sönder, eskalerar, rinner ut
över hans fötter
det påskyndar inte akten,
endast förlänger skammen

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren georgevillintedö med Poeter.se id #29871 innehar upphovsrätten